

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Ing. S. M.**, bytem H. 5254, Z., zastoupen JUDr. Vladimírem Pelcem, advokátem se sídlem V jámě 699/5, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, za účasti: **statutární město Zlín**, se sídlem náměstí Míru 12, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 3.8.2015, č.j. KUZL 41286/2015, sp. zn. KUSP 41286/2015 ŽPZE-HL,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněna na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 3.8.2015, č.j. KUZL 41286/2015, sp. zn. KUSP 41286/2015 ŽPZE-HL, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 2.6.2015, č.j. MMZL 069115/2015, sp. zn. MMZL 051321/2015/05, o zastavení řízení o žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les na pozemcích parc. č. 516/19, st. 85/1, 512/4, 512/3, 512/2, 300/5, 305 a st. 88 v k.ú. Zlín. Podle prvostupňového orgánu žalobce v pozici žadatele ve stanovené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti bránící pokračování v řízení, když nedoložil písemný souhlas vlastníka pozemků, jímž je statutární město Zlín, s kácením celkem 37 dřevin rostoucích na dotčených pozemcích. Podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení i uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce uvádí, že Magistrát města Zlína, odbor městské zeleně, ve svém přípisu ze dne 29.3.2012, č.j. MMZL 34894/2012 OMZ, uvedl, že žádost o povolení kácení dřevin bude jeho zplnomocněnými osobami podána za vlastníka dřevin až na základě vydání pravomocného územního rozhodnutí a stavebního povolení ve věci stavby „Polyfunkční objekty POTOKY Zlín“.

Žalobce namítá, že jestliže bylo následně rozhodnuto o umístění a povolení předmětné stavby, očekával, že vlastník souhlas s kácením dřevin udělí. Žalobce upozorňuje, že vlastník o nutnosti souhlasu s kácením dřevin z důvodu realizace předmětné stavby věděl a ničeho proti tomu v předchozích řízeních nenamítal. Žalobce zastává názor, že tímto postupem správních orgánů byla porušena zásada ochrany práv nabytých v dobré víře, zásada ochrany veřejného zájmu a zásada spolupráce ve veřejné správě.

Žalobce dále namítá, že jestliže je k realizaci stavby zapotřebí kácení dřevin rostoucích mimo les vyžadující povolení orgánu ochrany přírody podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), je toto povolení nezbytným předpokladem pro vydání územního rozhodnutí; nelze povolovat činnost, která je jiným předpisem zakázána, neboť prvně je zapotřebí povolit výjimku z takového zákazu.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce upozorňuje, že na základě smlouvy o výpůjčce ze dne 17.12.2009 byl oprávněn užívat pozemky, jejichž součástí jsou dotčené dřeviny. Žalobce tyto pozemky užíval zcela v souladu s účelem výpůjčky a vydaným stavebním povolením; účelem předmětné smlouvy o výpůjčce byla realizace předmětné stavby „Polyfunkční objekty POTOKY Zlín“. S ohledem na tuto skutečnost nelze dovozovat, že by povolením kácení dřevin došlo k nepřípustnému zásahu do vlastnického práva k pozemku a dřevinám. Pro realizaci stavby bylo kácení dřevin

nezbytné, přičemž udělení souhlasu vlastníka s kácením je nutným krokem pro vyhovění žádosti o povolení kácení.

Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil. Na svém stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že prvostupňový orgán postupoval v souladu s § 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení (dále jen „vyhláška č. 189/2013 Sb.“). Z tohoto ustanovení pro žalobce vyplývá nutnost doložit nájemní či jiný užitelský vztah k dotčeným pozemkům, jakož i potřeba písemného souhlasu vlastníka pozemku s kácením. Podle ustálené správní praxe nelze souhlas či nesouhlas vlastníka s kácením nahradit správní úvahou orgánu ochrany přírody. Povolení kácení na žádost osoby, která není vlastníkem pozemku, by v daném případě znamenalo neoprávněný zásah do vlastnického práva.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce žádostí ze dne 23.4.2015, doplněnou dne 19.5.2015, požádal prvostupňový orgán o povolení kácení celkem 37 dřevin rostoucích na pozemcích parc. č. 516/19, st. 85/1, 512/4, 512/3, 512/2, 300/5, 305 a st. 88 v k.ú. Zlín. Prvostupňový orgán usnesením ze dne 2.6.2015, č.j. MMZL 069115/2015, sp. zn. MMZL 051321/2015/05, řízení o žádosti zastavil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce v pozici žadatele ani přes výzvu neodstranil ve stanovené lhůtě nedostatky žádosti, když nedoložil písemný souhlas vlastníka pozemků (statutární město Zlín) s kácením dřevin podle § 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb.

Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem.

Podle § 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb. musí žádost o povolení ke kácení dřevin vedle obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat doložení vlastnického práva či nájemního nebo užitelského vztahu žadatele

k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně písemného souhlasu vlastníka pozemku s kácením, není-li žadatelem vlastník pozemku.

Jak vyplývá z citovaných ustanovení dotčených předpisů, nezbytným předpokladem pro povolení ke kácení dřevin na pozemku, jehož vlastníkem není žadatel, je doložení písemného souhlasu vlastníka tohoto pozemku. V projednávaném případě souhlas vlastníka dotčených pozemků žadatel nedoložil; vlastník (statutární město Zlín) k žádosti o povolení kácení dřevin prvostupňovému orgánu sdělil, že Rada města Zlína usnesením ze dne 11.5.2015, č. 57/10R/2015, udělení souhlasu zamítla.

Namítal-li žalobce, že pokud Magistrát města Zlína povolil stavbu „Polyfunkční objekty POTOKY ZLÍN“, nabyl oprávněně dojmu, že statutární město Zlín jako vlastník pozemků souhlas s kácením dřevin udělí, a v této souvislosti se též odvolával na přípis odboru městské zeleně Magistrátu města Zlín ze dne 29.3.2012, tak k tomu zdejší soud uvádí, že se jedná o okolnosti pro řízení a rozhodnutí o povolení kácení dřevin v dané věci nerozhodné. Pro danou věc je podstatné, že vlastník pozemků neudělil souhlas s kácením dřevin, a tudíž nebyla splněna zákonná podmínka pro vyhovění žádosti o povolení kácení orgánem ochrany přírody.

Souhlas vlastníka pozemku s kácením se v daném případě mohl materializovat výhradně v podobě kladného rozhodnutí Rady statutárního města Zlína o souhlasu s kácením dřevin, které ve vztahu k předmětným pozemkům vystupuje v rámci své samostatné působnosti coby vlastník. Ze žádného přípisu či vyjádření zaměstnance Magistrátu města Zlína nelze dovozovat nárok žalobce na kladné rozhodnutí Rady statutárního města Zlína, či tento souhlas dovozovat jiným způsobem. Žalobce nemohl nabýt legitimní očekávání, že město souhlas s kácením udělí, neboť nemohl předvídat výsledek rozhodnutí orgánu obce v samostatné působnosti. Stejně tak nelze dovozovat nárok na udělení kladného souhlasu vlastníka s kácením dřevin z existence žalobcem zmiňovaných smluv o výpůjčce dotčených pozemků. K tomu soud pouze poznamenává, že vztah založený takovou smlouvou je vztahem soukromoprávním a nároky z možného porušení smluv nepřísluší zdejšímu soudu v tomto řízení posuzovat.

Žalobce dále namítal, že pokud záměr podléhá podle stavebních předpisů posuzování v územním i stavebním řízení a je-li k jeho realizaci nezbytné kácení dřevin rostoucích mimo les vyžadující povolení orgánu ochrany přírody podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, je toto povolení nezbytným předpokladem již pro vydání územního rozhodnutí, aby se předešlo situacím, kdy by po vydání územního rozhodnutí nebylo možné na základě neudělení povolení záměr realizovat. K tomu zdejší soud odkazuje na závěry judikatury Nejvyššího správního soudu, dle které „...pravomocné stavební povolení není bez dalšího dostatečným důvodem pro pokácení dřevin a nepředurčuje tak kladný výsledek řízení o povolení kácení dřevin...názor správního orgánu ohledně přípustnosti či nepřípustnosti kácení se relevantně projevuje pouze v rozhodnutí o povolení (či nepovolení) jejich kácení (nikoli ve stanoviscích předkládaných k územnímu či stavebnímu řízení), a dokud stavebník toto rozhodnutí nemá (resp. dané správní řízení ještě ani nezačalo), nemůže se domnívat, že správní orgány na toto mají nějaký názor...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.7.2011, č.j. 5 As 19/2011-96). „...povolení ke kácení dřevin

se týká konkrétních dřevin, jež jsou v rozhodnutí specifikovány. Proto jej nutné (jak již bylo výše zdůvodněno), aby bylo před vydáním povolení ke kácení dřevin najisto postaveno (podle rozhodnutí o umístění stavby), u kterých dřevin je dán důvod pro kácení spočívající v jejich kolizi s jednoznačně definovanou stavbou...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2014, č.j. 3 As 94/2013-45). Argumentaci žalobce, že povolení kácení dřevin je nezbytným předpokladem pro vydání územního rozhodnutí, tedy nelze přisvědčit.

Zdejší soud nadto upozorňuje, že jak uvádí sám žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí (bod IV. odvolání), v posuzovaném případě se nejedná o samotné povolení kácet předmětné dřeviny, nýbrž o neudělení souhlasu vlastníka dřevin s kácením, kvůli čemuž bylo řízení o žádosti o povolení kácení dřevin zastaveno. Z tohoto důvodu proto soud považuje za nepřipadný odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.9.2014, č.j. 1 As 176/2012-140, z něhož mimo jiné vyplývá, že *„Nepovolit kácení by pak v případě povolené stavby bylo na místě zpravidla pouze tehdy, pokud by zájem na zachování dřevin byl s ohledem na jejich funkční a estetický význam natolik mimořádně intenzivní, že by převážil i nad veřejným zájmem, jež má zamýšlená stavba naplnit (např. stavby dopravní infrastruktury či některé nemocnice, sportoviště nebo školy).“* Pokud vlastník pozemku neudělil s kácením dřevin souhlas, nelze dovozovat, že by mělo být kácení vzhledem k vydanému územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení prvostupňovým orgánem povoleno. Jestliže tedy vlastník souhlas s kácením dřevin ve stanovené lhůtě neudělil, postupoval prvostupňový orgán v souladu se zákonem, když řízení o žádosti o povolení kácení zastavil.

Co se týká v obecné rovině namítaného porušení zásady ochrany veřejného zájmu a zásady spolupráce (součinnosti) ve veřejné správě, tyto zásady nebyly neudělením souhlasu s kácením dřevin vlastníkem pozemků, resp. zastavením řízení o žádosti o povolení kácení, dotčeny. Splnil-li žalobce zákonem stanovené podmínky pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení stavebním úřadem Magistrátu města Zlína, který tu vystupoval coby orgán obce v přenesené působnosti, nelze ani ze základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 odst. 4 a § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dovozovat povinnost statutárního města coby vlastníka vyslovit souhlas s kácením dřevin na svých pozemcích.

Zdejší soud tak má v mezích řádně uplatněných žalobních bodů za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobu z uplatněných žalobních bodů důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Z uvedených důvodů byla tedy žaloba podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

IV. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, jenž byl úspěšný, nenáleží. Z obsahu spisu však neplyne, že by žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti jakékoli náklady vznikly, a proto mu zdejší soud náhradu žádných nákladů řízení nepřiznal.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. října 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu